

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 51/2566

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าแขวงทางหลวงเพชรบูรณ์ที่ 1 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และ กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงถนนรुक้าเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทำให้ขายคาบริเวณหน้าบ้านได้รับความเสียหาย และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ปักเสาไฟฟ้าขนาดใหญ่ติดตั้งใกล้ตัวบ้านและรुक้าเข้ามาถึงกึ่งกลางบริเวณที่ดินที่ติดกับบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินในเขตทางหลวง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การทำงานเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ถูกเวนคืนแล้วจึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี การที่ศาลจะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และการที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องออกจากที่ดินพิพาทหรือไม่ เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสถานะของที่ดินพิพาท ว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการดังกล่าวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่หากที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จะเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีอำนาจเข้าไปดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินและปักเสาไฟฟ้าและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากที่ดินพิพาทซึ่งเป็นเขตทางหลวง โดยไม่เป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิฟ้องคดีนี้ ก็เพื่อขอให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของตนเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

คำพิพากษา

ฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 51/2566ศาลปกครองนครสวรรค์ศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ศาลผู้รับความเห็นนางสาว ล.ผู้ฟ้องคดีแขวงทางหลวงเพชรบูรณ์ที่ 1 กับพวกรวม 3 คนผู้ถูกฟ้องคดี พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ.2535 พ.ร.บ.การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.2503 คดีนี้ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าแขวงทางหลวงเพชรบูรณ์ที่ 1 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และ กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงถนนรुक้าเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทำให้ขายคาบริเวณหน้าบ้านได้รับความเสียหาย และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ปักเสาไฟฟ้าขนาดใหญ่ติดตั้งใกล้ตัวบ้านและรुक้าเข้ามาถึงกึ่งกลางบริเวณที่ดินที่ติดกับบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินในเขตทางหลวง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การทำงานเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ถูกเวนคืนแล้วจึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี การที่ศาลจะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และการที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องออกจากที่ดินพิพาทหรือไม่ เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสถานะของที่ดินพิพาท ว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการดังกล่าวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่หากที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จะเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีอำนาจเข้าไปดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินและปักเสาไฟฟ้าและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากที่ดินพิพาทซึ่งเป็นเขตทางหลวง โดยไม่เป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิฟ้องคดีนี้ ก็เพื่อขอให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของตนเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/51/2566) · <https://www.thaideka.online/deka/51/2566>